

Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет культури і мистецтв

**Програма
державного екзамену**

«Захист кваліфікаційної роботи»

освітньо-професійна програма	Музичне мистецтво
ступінь вищої освіти	Магістр
галузь знань	02 Культура і мистецтво
спеціальність	025 Музичне мистецтво <i>(денна/заочна форми навчання)</i>

Пояснювальна записка

Програма державного екзамену «Захист кваліфікаційної роботи» розроблена відповідно до вимог підготовки фахівців у галузі знань 02 Культура і мистецтво, спеціальності 025 Музичне мистецтво за освітньо-професійною програмою «Музичне мистецтво» ступеня вищої освіти «Магістр» побудована на основі змісту фахових навчальних дисциплін.

Метою державного екзамену «Захист кваліфікаційної роботи» є виявлення науково-пошукових вмінь студентів та оцінку проведеного магістерського дослідження.

У процесі державного екзамену студент повинен продемонструвати **спеціальні (фахові, предметні) компетентності**, а саме:

1. Здатність створювати, реалізовувати і висловлювати свої власні художні концепції.
2. Усвідомлення процесів розвитку музичного мистецтва в історичному контексті у поєднанні з естетичними ідеями конкретного історичного періоду.
3. Здатність розробляти і реалізовувати творчі проекти по створенню / інтерпретації / аранжуванню та перекладу музики / звукорежисерської практики обробки звуку.
4. Здатність інтерпретувати художні образи у музикознавчій / виконавській / диригентській / композиторській / педагогічній діяльності.
5. Здатність збирати та аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її для теоретичної, виконавської, педагогічної інтерпретації.
6. Здатність викладати спеціальні дисципліни в закладах освіти з урахуванням цілей навчання, вікових та індивідуальних особливостей здобувачів освіти.
7. Здатність аналізувати виконання музичних творів або оперних спектаклів, здійснювати порівняльний аналіз різних виконавських інтерпретацій, у тому числі з використанням можливостей радіо, телебачення, Інтернету.
8. Здатність взаємодіяти з аудиторією для донесення музичного матеріалу, вільно і впевнено репрезентувати свої ідеї (художню інтерпретацію) під час публічного виступу.

**Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти,
сформульований у термінах результатів навчання**

1. Володіти професійними навичками виконавської (диригентської), творчої та педагогічної діяльності.
2. Володіти навичками ансамблевого музикування в групах різних складів у концертно-виконавському та репетиційному процесах.
3. Визначати стильові і жанрові ознаки музичного твору та самостійно знаходити переконливі шляхи втілення музичного образу у виконавстві.
4. Професійно здійснювати аналіз музично-естетичних стилів та напрямків.
5. Вибудовувати концепцію та драматургію музичного твору у виконавській діяльності, створювати його індивідуальну художню інтерпретацію.
6. Володіти музично-аналітичними навичками жанрово-стильової та образно-емоційної атрибуції музичного твору при створенні виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій.
7. Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.
8. Здійснювати викладання гри на інструменті / вокалу /диригування / теорії, історії музики / композиції з урахуванням потреб здобувача освіти, цілей навчання, вікових та індивідуальних особливостей здобувача.
9. Здійснювати ефективне управління мистецькими проектами, зокрема, їх планування та ресурсне забезпечення.
10. Приймати ефективні рішення в галузі культури і мистецтва, аналізувати альтернативи та оцінювати ризики.

Нижче подаються вимоги до написання та захисту кваліфікаційної роботи згідно з Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах України та інших нормативних і рекомендаційних документів, у відповідності до діючих навчальних планів і програм факультету культури і мистецтв Волинського національного університету імені Лесі Українки.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Кваліфікаційна магістерська робота – це навчально-наукове дослідження, яке студент виконує на завершальному етапі навчання в університеті. Вона має комплексний характер і пов'язана з використанням набутих в процесі навчання знань, умінь і навичок зі спеціальних дисциплін. Це дослідження має елементи наукової творчості, теоретичної та практичної новизни. Воно передбачає систематизацію, закріплення, розширення та поглиблення теоретичних і практичних знань зі спеціальності, а також застосування їх під час вирішення конкретних наукових, освітніх, творчих та інших завдань. Магістерська робота – це документ, на підставі якого визначають рівень загальнонаукової та спеціальної підготовки студента, його здатність застосовувати знання під час вирішення конкретних проблем, схильність до аналізу та самостійного узагальнення матеріалу з теми дослідження, готовність як випускника магістратури до виконання завдань професійної діяльності у сфері культури та мистецтва.

Студентові надається право вибрати тему магістерської роботи з тих, які визначені кафедрою історії та теорії мистецтв, або запропонувати свою тему, обґрунтувавши необхідність її розроблення. Обирати тему без погодження з кафедрою не дозволяється.

Тематику магістерських робіт щорічно коригують із урахуванням набутого на кафедрі досвіду, побажань фахівців, які беруть участь у рецензуванні робіт, і рекомендацій державної екзаменаційної комісії.

Магістерська робота випускника – це навчально-наукове дослідження. Обсяг магістерської роботи становить 50–60 сторінок друкованого тексту, без урахування додатків і списку використаних джерел.

До магістерської роботи випускника висувають такі вимоги:

- актуальність теми, відповідність її сучасному стану розвитку музикознавства, а також практичним завданням зазначеної сфери;
- об'єктивність дослідження;
- наявність характеристики історії досліджуваної проблеми, її сучасного стану, а також досвіду роботи у відповідній галузі;
- чіткість характеристики об'єкта, наукової проблеми, предмета, мети, завдань та методів дослідження;
- аналіз рівня розробленості теми;
- правильність структури та рубрикації;
- відповідність фактичного матеріалу методологічним нормам;
- обґрунтованість висновків і практичних рекомендацій;
- бездоганність тексту з погляду законів і правил логіки, граматики та пунктуації;
- відповідність вимогам державних, міждержавних та міжнародних стандартів, а також наукового стилю викладу;
- своєчасність виконання.

Магістерську роботу виконують відповідно до завдання-графіка, затвердженого кафедрою історії та теорії мистецтв. Цей процес спрямовують і контролюють завідувач кафедри та науковий керівник.

Магістерська робота підлягає рецензуванню.

Захищають її публічно на засіданні державної екзаменаційної комісії.

ПОСЛІДОВНІСТЬ ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Магістерську роботу виконують у такій послідовності:

- обирають наукову проблему та формулюють тему;
- з'ясовують об'єкт та предмет дослідження;
- визначають мету й завдання;
- відбирають і вивчають літературу з теми, електронні джерела інформації;
- складають план дослідження, розробляють композицію та рубрикацію;
- викладають теорію та застосовувані методики;
- формулюють висновки й рекомендації;
- оформлюють список використаної літератури та додатки;
- здійснюють літературне редагування й технічне оформлення.

Виконану згідно зі всіма вимогами магістерську роботу здають до майстерні для виконання палітурних робіт.

Готову магістерську роботу подають на рецензування. Отримавши магістерську роботу й рецензію на неї, здійснюють безпосередню підготовку до захисту й захист магістерської роботи.

Виконання починають із вибору теми магістерської роботи, її осмислення та обґрунтування. Перевагу віддають темі, яка найповніше відповідає навчально-творчим інтересам та схильностям, і під час опрацювання якої можна виявити максимум особистої творчості й ініціативи.

З'ясовуючи об'єкт, предмет, мету й завдання дослідження, необхідно зважати на те, що між ними й темою магістерської роботи є системні логічні зв'язки.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, які породжують наукову проблему й вибрані шляхи для її вивчення.

Наукова проблема – це сукупність теоретичних та практичних питань, яка суперечить існуючим знанням або прикладним методам у певній науці й потребує вирішення за допомогою наукового дослідження.

Тема є відображенням наукової проблеми в певному аспекті. Вона повинна бути чітко визначеною. Вибір теми дослідження обґрунтовують її актуальністю, тобто тим, наскільки вибране дослідження сприятиме розвитку відповідної галузі культури і мистецтва. Тему вибирають, виходячи з мети дослідження. Вона передбачає розроблення нових концепцій, напрямів розвитку музикознавства, удосконалення наявної методології.

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта і включає сукупність

його властивостей і відношень, опосередкованих у ході дослідження в конкретних умовах. Об'єкт і предмет дослідження співвідносяться між собою як загальне й часткове.

Мета дослідження пов'язана з об'єктом і предметом дослідження, а також із його кінцевим результатом і шляхом його досягнення. Не бажано формулювати мету як «дослідження...», «вивчення...», оскільки ці слова вказують на засіб досягнення, а не на саму мету. Мета роботи зазвичай тісно переплітається з назвою магістерської роботи й повинна чітко вказувати, що саме вирішується в магістерській роботі.

Наявність поставленої мети дозволяє визначити завдання дослідження, які можуть включати:

- вирішення теоретичних питань, що входять до загальної проблеми дослідження;
- всебічне вивчення практики вирішення відповідної проблеми, виявлення її типового стану, вад і труднощів, їхніх причин;
- обґрунтування необхідної системи заходів для вирішення проблеми;
- експериментальну перевірку запропонованої системи заходів на оптимальність, тобто досягнення максимально важливих у відповідних умовах результатів вирішення цієї проблеми;
- розробку методичних рекомендацій і пропозицій щодо використання результатів дослідження в практиці роботи відповідних установ (організацій).

Вибираючи тему дослідження, обґрунтовують не лише її актуальність і наукову новизну, а й практичну значущість.

Під час формулювання наукової новизни можна вживати, зокрема, такі вислови: «розроблено методику..., яка відрізняється від...», «доведено залежність між...», «досліджено... й продемонстровано...», «доопрацьовано (відомий) метод... у частині... і показано його дію на матеріалі...», «створено концепцію, що узагальнює... і розвиває...», «досліджено нові властивості...», «розроблено нову систему... з використанням принципу...».

Необхідно конкретно довести, що положення, висновки та рекомендації, наведені в роботі, є обґрунтованими й достовірними. Достовірність підтверджується верифікацією, тобто повторенням результату за тих самих умов під час багатьох перевірок на різних об'єктах. У багатьох випадках виникає необхідність робити перевірку на контрольних прикладах, тобто за обмежених умов. Методи доведення достовірності можна об'єднати в три групи: аналітичні, експериментальні, підтвердження практикою.

У вступі до першої частини обґрунтовують актуальність вибраної теми, її практичну значущість; визначають об'єкт, предмет, мету й завдання дослідження; розглядають методи, за допомогою яких воно проводилось; розкривають структуру роботи, її основний зміст. Обов'язковою частиною вступу є огляд літератури з теми дослідження, до якого включають найбільш цінні, актуальні роботи (10–15 джерел). Огляд повинен бути систематизованим

аналізом теоретичної, методичної й практичної новизни, значущості, переваг і недоліків розглядуваних робіт, які доцільно згрупувати таким чином:

- праці, що висвітлюють історію розвитку проблеми;
- праці, які цілком присвячені темі;
- праці, що розкривають тему частково.

Подають перелік використаних методів дослідження або методів досягнення поставленої в роботі мети. Перераховувати їх треба не відірвано від змісту роботи, а стисло й змістовно визначаючи, що саме досліджувалося тим чи тим методом. Це дасть змогу пересвідчитися в логічності й прийнятності вибору саме цих методів. Коротко викладають нові наукові положення (рішення), запропоновані студентом. Необхідно показати відмінність отриманих результатів від уже відомих, описати ступінь новизни (наприклад, уперше отримано, удосконалено, здобуло подальший розвиток).

У магістерській роботі, що має теоретичне значення, подають відомості про наукове використання результатів досліджень або рекомендації щодо їх використання, а в магістерській роботі з практичним значенням – висвітлюють результати практичного застосування отриманих результатів або рекомендації щодо їх використання. Вказують, у скількох статтях наукових журналів, збірників наукових праць, матеріалів і тез наукових конференцій опубліковані результати, що ввійшли до магістерської роботи. Перераховуючи опубліковані разом зі співавторами наукові праці, необхідно конкретизувати особистий внесок до відповідних творів. Зазначають, на яких наукових з'їздах, конференціях, симпозіумах, нарадах висвітлено результати досліджень, уключених до магістерської роботи.

Починаючи працювати над розділом, визначають його головну ідею й складають його тези, підтверджені фактами, думками різних авторів, результатами анкетування чи експерименту, аналізом досвіду. Розділи присвячують вичерпному й повному викладу результатів власних досліджень. Необхідно оцінити повноту вирішення поставлених завдань, достовірність отриманих результатів, порівняти їх з аналогічними результатами вітчизняних і зарубіжних авторів, обґрунтувати доцільність проведення додаткових досліджень, проаналізувати негативні результати, які зумовлюють необхідність припинення подальших досліджень.

Кожне наукове положення формулюють чітко, виокремлюючи його основну сутність і зосереджуючи особливу увагу на рівні досягнутої при цьому новизни. Сформульоване наукове положення повинно читатись і сприйматись легко й однозначно (без нагромодження дрібних і таких, що затемнюють його сутність, подробиць та уточнень). Не можна вдаватися до викладу наукового положення у вигляді анотації, коли просто констатують, що зроблено те й те, а сутності й новизни положення з написаного виявити неможливо.

Наприкінці кожного розділу формулюють висновки й стисло викладають наукові й практичні результати, що дає змогу вивільнити загальні висновки

від незначних подробиць. У загальних висновках викладають найважливіші наукові та практичні результати, отримані в магістерській роботі, з формулюванням розв'язаної наукової проблеми (завдання) та значення її для науки й практики. Далі наводять рекомендації щодо наукового та практичного використання здобутих результатів.

ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Навчально-наукове дослідження містить:

- зміст;
- вступ;
- розділи, підрозділи, пункти (при потребі), висновки до розділів, загальні висновки;
- список використаних джерел;
- додатки (при потребі).

Текст магістерської роботи друкують на одному боці аркуша паперу формату А4 (210х297 мм) через півтора інтервалу шрифтом Times New Roman Cyr, кегль 14. Нумерацію сторінок (кегель 14) наводять у правому верхньому куті сторінки. Друкуючи текст, залишають поля таких розмірів: верхнє, праве, нижнє – 20мм, ліве – 30 мм. Абзацний відступ – 12,5мм.

Кожний розділ першої частини починають із нової сторінки. Основному тексту кожного розділу може передувати передмова з коротким описом вибраного напрямку й обґрунтуванням застосованих методів. Для нумерування рубрик застосовують індексаційну систему з використанням арабських цифр, наприклад: 1; 1.1; 1.1.1; 1.1.2; 1.2; 1.2.1; 1.2.2; 1.3; 1.3.1.

У тексті родові назви рубрик друкують малими літерами (крім першої), а тематичні заголовки – великими. Родові назви, номери й тематичні заголовки друкують напівжирним шрифтом. Родові назви й номери рубрик виділяють в окремий рядок.

Магістерська робота містити нумерований абетковий список використаних джерел. Для нумерування додатків використовують букви латинського алфавіту. Виклад усього матеріалу повинен відповідати вимогам наукового стилю.

Завершену й належним чином оформлену, але ще не оправлену магістерську роботу підписують студент та науковий керівник. Науковий керівник складає відгук. Завідувач кафедри, розглянувши магістерську роботу й відгук наукового керівника, ухвалює рішення про її попередній розгляд, який відбувається на засіданні кафедри й на якому ухвалюють рішення про допуск студента до захисту магістерської роботи перед державною екзаменаційною комісією. Після цього магістерську роботу студент здає до майстерні для виконання палітурних робіт. Оправлену магістерську роботу передають на рецензування й здійснюють безпосередню підготовку до захисту й захист магістерської роботи.

ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ Й ЗАХИСТ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Процедура захисту магістерської роботи включає:

- доповідь магістранта щодо змісту роботи;
- відповіді магістранта на запитання членів комісії та інших осіб, присутніх на захисті;
- оголошення відгуку наукового керівника та рецензії або виступи наукового керівника та рецензента;
- відповіді магістранта на запитання членів комісії та інших осіб, присутніх на захисті;
- рішення комісії про оцінку роботи.

Насамперед, необхідно підготувати текст виступу (7–10 хв.) магістранта на засіданні державної екзаменаційної комісії.

Рекомендованою структурою виступу є тричастинна. Перша частина, в основному, відображає зміст вступу магістерської роботи. Друга – послідовно характеризує кожний розділ магістерської роботи. При цьому особливу увагу звертають на результати. Наводять критичні зіставлення й оцінки. Третю – будують за змістом загальних висновків й основних рекомендацій магістерської роботи. Дуже важливо, щоб виступ був науковим, тобто добре аргументованим, зрозумілим, граматично точним, переконливим. Під час підготовки письмового тексту виступу варто скористатися такими порадами:

- залишити великі поля для можливих стислих доповнень;
- усі багатозначні числа записати лише словами;
- підкреслити слова, на яких робиться логічний наголос;
- звести до мінімуму вживання займенників;
- ужити переважно прості слова й прості стверджувальні речення.

Текст виступу може супроводжуватися додатковими матеріалами (схемами, кресленнями, таблицями, діаграмами, графіками, слайдами, фото-, кіно- та відеоматеріалами, плакатами тощо), які унаочнюють доведення відповідних положень магістерської роботи, зроблених висновків та внесених пропозицій. Варто пам'ятати, що наочний матеріал повинен бути тісно пов'язаний із текстом магістерської роботи. Цей зв'язок забезпечується наявністю в тексті, наприклад, таких самих схем і таблиць. Усі подібні матеріали потрібно оформляти так, щоб їх можна було продемонструвати без ускладнень і щоб їх могли бачити присутні в аудиторії.

Необхідно підготувати письмові відповіді на запитання, зауваження та побажання, що викладені у відгуку наукового керівника та в рецензії. Саме письмова форма дає змогу під час захисту дати відповіді правильно й спокійно. Відповіді повинні бути стислими, чіткими та добре аргументованими. Якщо можливі посилання на текст магістерської роботи, то їх обов'язково роблять, оскільки це надає їм найбільшої переконливості й водночас дозволяє акцентувати увагу на достовірності результатів дослідже-

ння.

Результати захисту магістерської роботи визначають за 100-бальною системою. Студента, який на захисті магістерської роботи отримав незадовільну оцінку, відраховують з університету, видавши йому академічну довідку. Коли захист магістерської роботи визнають незадовільним, державна екзаменаційна комісія з'ясовує, чи може студент подати на повторний захист ту саму роботу з доопрацюванням, чи він зобов'язаний опрацювати нову тему, визначену кафедрою історії та теорії мистецтв.

Студента, який не захистив магістерської роботи, допускають до повторного захисту магістерської роботи протягом трьох років після закінчення університету. Студента, який виявив особливі здібності до наукової творчості, захистив магістерську роботу на відмінно, має публікації, державна екзаменаційна комісія може рекомендувати до вступу до аспірантури.

Захищені магістерські роботи зберігаються в бібліотеці університету.

КЕРУВАННЯ ВИКОНАННЯМ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ ТА ЇЇ РЕЦЕНЗУВАННЯ

Керівництво магістерськими роботами доручають кваліфікованим викладачам кафедри історії та теорії мистецтв.

Обов'язки наукового керівника магістерської роботи такі:

- надавати допомогу у виборі теми, розробці змісту роботи, доборі літератури, виборі методів дослідження тощо; аналізувати зміст роботи;
- визначати поетапні терміни виконання роботи;
- контролювати виконання роботи;
- доповідати на засіданні кафедри історії та теорії мистецтв про виконання та завершення роботи;
- скласти письмовий відгук на магістерську роботу.

У відгуку наукового керівника магістерської роботи викладають:

- актуальність теми;
- ступінь наукового та практичного значення праці;
- рівень підготовки магістра до виконання професійних обов'язків;
- ступінь самостійності у виконанні магістерської роботи;
- новизну поставлених питань та оригінальність їхнього вирішення;
- уміння використовувати джерела інформації;
- ступінь володіння методами дослідження;
- повноту і якість розроблення теми, завершеність роботи;
- логічність, послідовність, аргументованість, мовну грамотність викладу матеріалу;
- можливість практичного застосування роботи або окремих її частин;

- висновок про те, якою мірою робота відповідає вимогам, що висуваються до таких праць;
- характеристики діяльності випускника під час виконання магістерської роботи.

Відгук науковий керівник підписує особисто, зазначивши свої ініціали, прізвище, посаду, науковий ступінь, вчене звання, почесні звання та дату.

Рецензування магістерських робіт доручають висококваліфікованим фахівцям, які не працюють на кафедрі, де виконувалася магістерська робота.

Визначаючи якість магістерської роботи, рецензент повинен проаналізувати її, керуючись принциповими міркуваннями, що усувають будь-яку суб'єктивну думку.

У рецензії визначають:

- наукову новизну магістерської роботи;
- актуальність теми дослідження, ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій;
- використання сучасних інформаційних джерел (вказати, які джерела застаріли).
- характеристику термінології, структури й стилю магістерської роботи, її завершеність у цілому;
- зауваження щодо оформлення;
- перелік помічених недоліків, наприклад: неточних і неправильних визначень та формулювань, смислових і стилістичних вад.

У висновках рецензент обов'язково оцінює магістерську роботу за чотирибальною системою: відмінно, добре, задовільно та незадовільно. Оцінка незадовільно не є підставою для відхилення магістерської роботи від її захисту.

Рецензію складають в одному примірнику. Її підписує особисто рецензент, зазначивши свої ініціали, прізвище, посаду, науковий ступінь, вчене звання, почесні звання та дату.

ВИМОГИ ДО ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

До захисту магістерської роботи допускаються студенти, які виконали всі вимоги навчального плану. Захист магістерських робіт проводиться на відкритому засіданні державної екзаменаційної комісії за участю не менше половини її складу за обов'язкової присутності голови комісії. Результати захисту магістерських робіт оголошуються в день захисту після оформлення протоколів засідання державної комісії.

За результатами захисту магістерських робіт на засіданні ДЕКу приймається рішення про присвоєння відповідної кваліфікації та видачу документа про освіту. Період засідання ДЕКу визначається графіком навчального процесу і відбувається за розкладом деканату.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

90–100 А **відмінно** Магістерська робота є оригінальним, самостійним дослідженням, що виявляє міцні і глибокі знання та практичні навички студента в сфері музичного мистецтва. Її тема – актуальна і характеризується практичною значущістю. Теоретична частина роботи спирається на сучасні музикознавчі, педагогічні, психологічні, історичні, культурологічні дослідження. Практична частина побудована на застосуванні апробованих та актуальних методів і методик. Дослідження містить самостійні висновки, які є верифікованими, і не суперечать визнаним постулатам сучасного гуманітарного знання, водночас характеризуються новизною, оригінальністю, мають наукову й практичну цінність. Дослідження розкриває оригінальну наукову концепцію, його структура чітка і логічна, виклад матеріалу послідовний, наявні всі обов'язкові частини магістерської роботи. Робота завершена, апробована на наукових конференціях та в публікаціях. Під час захисту магістрант виявив зацікавленість темою дослідження, повно і вичерпно відповів на усі запитання, його доповідь була проілюстрована аудіо-, відео-матеріалами, супроводжувалася презентацією.

82–89 В **добре** Магістерська робота є самостійним дослідженням, що виявляє добрі знання та практичні навички студента в сфері музичного мистецтва. Її тема – актуальна і характеризується практичною значущістю. Теоретична частина роботи спирається на сучасні музикознавчі, педагогічні, психологічні, історичні, культурологічні дослідження. Практична частина побудована на застосуванні апробованих методів і методик. Дослідження містить самостійні висновки, які не суперечать визнаним постулатам сучасного гуманітарного знання. Структура дослідження чітка і логічна, виклад матеріалу послідовний, наявні всі обов'язкові частини магістерської роботи. Робота завершена, апробована на наукових конференціях та в публікаціях. Під час захисту магістрант виявив зацікавленість темою дослідження, відповів на усі запитання, його доповідь була проілюстрована аудіо-, відео-матеріалами, супроводжувалася презентацією.

75–81 С **добре** Магістерська робота є самостійним дослідженням, що виявляє належні знання студента в сфері музичного мистецтва. Її тема – актуальна і характеризується практичною значущістю. Теоретична частина роботи спирається на фундаментальні музи-

кознавчі і культурологічні дослідження. Практична частина побудована на застосуванні апробованих методик. Дослідження містить самостійні висновки. Його структура чітка, виклад матеріалу послідовний, наявні всі обов'язкові частини магістерської роботи. Робота завершена, апробована на наукових конференціях та в публікаціях. Під час захисту магістрант в цілому відповів на задані запитання.

67–74 D задовільно Магістерська робота виявляє певні знання студента в сфері музичного мистецтва і в цілому носить практичне спрямування. Дослідження завершене, але позбавлене новизни і наукової оригінальності. Структура дослідження досить чітка, виклад матеріалу загалом послідовний, проте в роботі наявні деякі недоліки мовного характеру та оформлення. Робота не пройшла апробацію на наукових конференціях, публікації по темі відсутні. Відповіді магістранта на питання були частковими і непереконливими.

60–66 E задовільно Магістерська робота формально завершена, але тема дослідження не розкрита на достатньому рівні, робота позбавлена новизни і носить еkleктичний характер. Структура дослідження не враховує особливості постановки проблеми, виклад матеріалу місцями непослідовний, наявні помітні недоліки мовного характеру та оформлення. Робота не пройшла апробації. Відповіді магістранта на питання були неправильними.

01–59 Ex незадовільно Магістерська робота незавершена, її фрагменти містять грубі помилки теоретичного та практичного характеру. На захисті магістрант не дав відповіді на жодне із запитань.

Список джерел

1. Архімович Л. Нариси з історії української музики: в 2-х тт. ; [Архімович Л., Каришева Т., Шеффер Т., Шреєр-Ткаченко О.]. Київ : Мистецтво, 1964. 240 с.
2. Бай Є. Китайська фортепіанна музика в контексті інтеграційних процесі світового музичного мистецтва : автореф. дис. ... канд. мист. : 17.00.03. Харків, 2014. 18 с.
3. Барт Р. Избранные работы : Семиотика. Поэтика / пер. с фр. Г. Косикова. Москва : Прогресс, 1989. 616 с.
4. Бахтин М. Вопросы литературы и эстетики. Москва : Художественная литература, 1975. 504 с.

5. Бенч-Шокало О.Г. Український хоровий спів: актуалізація звичаєвої традиції: навч. посіб. Київ : Ред. журн. «Укр. світ», 2002. 440 с.
6. Берегова О. Інтегративні процеси в музичній культурі України ХХ–ХХІ століть : монографія. Київ : Ін-т культурології НАМ України, 2013. 232 с.
7. Бобул І. Жанрові форми та стильові конотації вокально-естрадного виконавства в музичній культурі України кінця ХХ – початку ХХІ століття : автореф. дис. ... канд. мистецтвозн. : 26.00.01. Київ, 2018. 23 с.
8. Бойко О. Українська масова музика: етапи розвитку, національні особливості : дис. ... канд. мистецтвозн. : 17.00.03. Київ, 2017. 215 с.
9. Ван Юй. Імагологічний дискурс втілення образу Турандот у світовому музичному мистецтві : дис. ... канд. мистецтв. Львів, 2021 . 370 с.
10. Гармель О. Феномен «чужого» тексту в сучасній музиці. Аспект неоміфологічних інтенцій художнього мислення : дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. Київ, 2005. 227 с.
11. Ген Цзінхен. Формування сценічної культури майбутніх учителів музичного мистецтва засобами естрадного співу : дис. кан. пед. наук : 13.00.02. Київ, 2015. 204 с.
12. Герасимова-Персидская Н. Звук и знак в музыкальном искусстве. *Київське музикознавство : Музикознавство у діалозі*. Київ-Дюссельдорф, 2011. Вип. 37. URL : http://www.gnesinstudy.ru/page/gerasimova-persidskaya_doklad
13. Герасимова-Персидская Н. Музыка. Время. Пространство. Киев : Дух і літера, 2012. 408 с.
14. Герасимова-Персидська Н. Нове в музичному хронотопі кінця тисячоліття. *Українське музикознавство : наук.-метод. зб.* Київ, 1998. Вип. 28. Музична україністика в контексті світової культури. С. 32–39.
15. Герасимова-Персидська Н. Хоровий концерт на Україні в ХVІІ–ХVІІІ ст. Київ : Муз. Україна, 1978. 264 с.
16. Горюхина Н. Очерки по вопросам музыкального стиля и формы. Киев : Муз. Україна, 1985. 112 с.
17. Довжинець І. Відтворення плернерних ефектів у фортепіанній музиці : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.03. Одеса, 2006. 18 с.
18. Драганчук В. Архетип Ославленої Мадонни у музичному дискурсі: кордоцентризм української не-долі. *Актуальні проблеми мистецької практики і мистецтвознавчої науки*. 2015. Вип. 7. С. 65–74.
19. Драганчук В. Музика як фактор психокоригування : історичний, теоретичний і практичний аспекти : дис. ... канд. мистецтв. : 17.00.03. Луцьк, 2003. 235 с.
20. Дрожжина Н. Вокальне виконавство в системі музичного мистецтва естради: автореф. дис... канд. мистецтвознав. : 17.00.03. Харків, 2008. 16 с.
21. Дьячкова О. А. Метафора як фактор художньої активності музичного твору: автореф. дис... канд. мистецтвознав. : 17.00.03. Київ, 1999. 18 с.

22. Зинькевич Е. *Mundus musicae. Тексты и контексты* : избр. ст. Киев : ТОВ «Задруга», 2007. 616 с.
23. Карп'як А. Я. Флейтове мистецтво в музичній культурі Львова (19–20 ст.): автореф. дис... канд. мистецтвознав. : 17.00.03. Київ, 2002. 21 с.
24. Кияновська Л. Галицька музична культура XIX – XX ст. Тернопіль : Астон, 2000. 339 с.
25. Кияновська Л. Основні етапи польсько-українських музичних взаємозв'язків у Львові у XIX – першій половині XX ст. *Наукові збірки ЛДМА ім. М. В. Лисенка*. Львів, 1999. Вип. 2. *Музика Галичини = Musica Galiciana*. С. 62–68.
26. Кияновська Л. Сильова еволюція галицької музичної культури XIX–XX ст. : дис... д-ра мистецтвознав. : 17.00.01. Київ, 2000. 420 с.
27. Козаренко О. В. Українська національна музична мова: генеза та сучасні тенденції розвитку : автореф. дис... д-ра мистецтвознав. : 17.00.03. Київ, 2001. 36 с.
28. Карась Г. Музична культура української діаспори у світовому часопросторі XX століття : монографія. Івано-Франківськ : Тіповіт, 2012. 1164 с.
29. Кашкадамова Н. Мистецтво виконання музики на клавішно-струнних інструментах : навч. посібник. Тернопіль : Астон, 1998. 300 с.
30. Кли́н В. Українська радянська фортепіанна музика 1917–1977. Київ : Наукова думка, 1980. 315 с.
31. Кушнірук О. Риси імпресіонізму в українській музиці (джерела, прояви, тенденції розвитку) : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. Київ, 1996. 19 с.
32. Лігус О. Українська фортепіанна музика XIX – початку XX ст. у контексті європейського романтизму (жанрово-стильова динаміка) : монографія. Київ : Видавництво Ліра-К, 2017. 224 с.
33. Лі Дзінь. Китайські культурні традиції в європейській музичній професійній культурі. URL : <http://dspace.nbu.gov.ua/>
34. Лу Цзе. Типи програмності в китайській фортепіанній музиці XX століття. *Українська музика : Щоквартальник*. 2016. № 2 (20). С. 45-55.
35. Лю Бінцян. Веризм та його аналогії в музичному мистецтві Європи і Китаю : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. Одеса, 2006. 16 с.
36. Мельник Л. Музична журналістика: теорія, історія, стратегії. На прикладах із щоденної преси Львова від початків до сьогодення: монографія. Львів : ЗУКЦ, 2013. 384 с.
37. Мозговий М. Становлення і тенденції розвитку української естрадної пісні : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.01. Київ, 2007. 20 с.
38. Москаленко В. Музичний твір як текст. *Київське музикознавство. Вип. 7 : Текст музичного твору: практика і теорія*. Київ, 2001. С. 3–10.
39. Новакович М. Галицька музика габсбурзької доби: у пошуках української ідентичності. Львів : Тетюк Т. В, 2019. 367 с.

40. Овсянніков В. Український поп-рок у контексті розвитку популярної музичної культури кінця ХХ – початку ХХІ століття : дис. ... канд. мистецтвознав. : 26.00.01. Київ, 2019. 196 с.
41. Павлишин С. Зарубежная музыка ХХ века. Пути развития. Тенденции. Киев : Музична Україна, 1980. 212 с.
42. Павлишин С. Композитор-експериментатор. *Музика*. 1996. № 3. С. 27–28.
43. Павлишин С. Музыка двадцатого століття. Львів, БаК, 2005. 232 с.
44. Павлишин С. Польська сучасна музика (1945–1970). *Музична критика і сучасність*. Київ : Музична Україна, 1978. Вип. 1. С. 104–167.
45. Павлишин С. Про деякі тенденції розвитку сучасної зарубіжної музики. Київ : Музична Україна, 1976. 68 с.
46. Палійчук А. Мистецький доробок Володимира Івасюка у вимірах української музичної культури другої половини ХХ століття: історико-біографічний аспект : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 26.00.01. Київ, 2018. 20 с.
47. Ревенко Н. Фортепіанна творчість українських композиторів у контексті розвитку музичної культури України (80-90-ті роки) : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.01. Київ, 2004. 20 с.
48. Ришова О. Український символізм та фортепіанна спадщина Б. Лятошинського : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. Одеса, 2006. 18 с.
49. Руденко Я. Творчість Раїси Кириченко у контексті музично-пісенного мистецтва Полтавщини (кінець ХХ – початок ХХІ ст.). : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 26.00.01. Київ, 2018. 21 с.
50. Рябуха Т. Витоки та інтонаційні складові української пісенної естради : автореф. дис. ... канд. мистецтвозн. : 17.00.03. Харків, 2017. 20 с.
51. Самая Т. Вокальне мистецтво естради як чинник культурного життя України другої половини ХХ – початку ХХІ століття : дис. ... канд. мистецтвозн. : 26.00.01. Київ, 2017. 199 с.
52. Сапожнік О. Музично-естетичне виховання старшокласників (на матеріалі сучасної популярної естрадної музики) : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02. Київ, 2001. 17 с.
53. Северинова М. Архетипи в культурі у проєкції на творчість сучасних українських композиторів : монографія. Київ : НАКККиМ, 2013. 299 с.
54. Смородська М. Стил ь соул в естрадно-джазовому вокальному мистецтві другої половини ХХ століття : дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.03. Харків, Суми, 2020. 237 с.
55. Сюта Б. Принципи організації художньої цілісності у творчості українських і польських композиторів 1970-х – 1990-х років : дис. ... докт. мистецтвознав. : 17.00.03. Київ, 2006. 419 с.
56. Тормахова В. Українська естрадна музика і фольклор: взаємопроникнення і синтез естради : автореф. дис. ... канд. мистецтвозн. : 17.00.03. Київ, 2007. 19 с.

57. Федорняк Н. Трансформація музичної фольклорної традиції у середовищі української діаспори Північної Америки: історико-виконавський аспект : дис. ... канд. мистецтвозн. : 17.00.03. Івано-Франківськ, Львів, 2020. 316 с.
58. Чернікова С. Генеза естрадного вокально-ансамблевого виконавства та шляхи його професіоналізації : автореф. дис. ... канд. мистецтвозн. : 17.00.03. Харків, 2008. 18 с.
59. Швед М. Тенденції розвитку міжнародних фестивалів сучасної музики : монографія. Львів : Сполом, 2010. 440 с.
60. Шевченко О. Українська сучасна популярна музика: витоки та проблематика (1920–1990 рр.) : автореф. дис. ... канд. мистецтвозн. : 26.00.01. Київ, 2010. 20 с.